

[Finansministeren.]

deraf følgende højere Placering, dels har man søgt inden for rimelige Grænser at imødekomme Tjenestemandsoorganisationernes Ønske om forbedret Avancement. I de fleste Tilfælde kan man vel sige, at man i nogen Grad har kombineret det arbejdsmæssige og det avancementsmæssige Synspunkt.

For saa vidt angaar den anden Gruppe af Ændringer, Forhøjelsen af Satsene, begrundes disse ikke alene i det almindelige Ønske i Kommissionen om at tilvejebringe en Lønningsreform, der forbedrer Tjenestemændenes Kaar, men disse Ændringsforslag maa ogsaa ses ud fra det Synspunkt, at man har foretaget en Omvurdering af disse Tjenestemandsstillingers Betydning i Forhold til andre.

Af de til Gruppe 3 hørende Kategorier af Tjenestemænd skal jeg særlig nævne de videnskabeligt uddannede eller den akademiske Tjenestemandstand. Det er vist det almindelige Indtryk, som jo bl. a. ogsaa har fundet Udtryk i dette høje Ting fra forskellige Medlemmers Side, at Lønningsvilkårene for de Tjenestemænd, der er placeret i det videnskabelige Arbejde, var af den Beskaffenhed, at en afgørende Ændring vilde være paa sin Plads. Hvorvidt Kommissionens Forslag i saa Henseende er vidtrækkende nok, kan der selvfølgelig være delte Meninger om, men jeg vil dog gerne fremhæve, hvad de offentliggjorte Lønningstal formentlig ogsaa bærer Vidnesbyrd om, at Kommissionen er gaaet et langt Skridt i den ønskede Retning; foruden at Videnskabsmændene faar Del i den almindelige Lønforhøjelse gennem det pensionsgivende Lønningstillæg m. v., er der foreslaaet en Række Forhøjelser, navnlig af Begyndelseslønnen; saaledes er Professorernes Lønning forhøjet med 900 Kr. paa Begyndelsesstadiet, Amanuenserne er steget med 900 Kr. baade paa Begyndelses- og Slutlønnen, og Docenternes Løn er forøget med 1 800 Kr. paa Begyndelseslønnen og 1 200 Kr. paa Slutlønnen. Ogsaa ved Biblioteker, Arkiver og Museer er der foreslaaet ikke uvæsentlige Forhøjelser, og Stillingerne ved Statsskolerne og Statsseminarierne har faaet nogenlunde tilsvarende Forbedringer. Det er utvivlsomt rigtigt at give Videnskaben en saa god Placering i Samfundet som muligt. Man har altsaa skønnet, at det her opnaaede er det for Øjeblikket økonomisk og politisk praktikable.

Den anden Gruppe af Tjenestemandsstillinger, for hvis Vedkommende Lønningskommissionens Forslag betyder en afgørende Revision i Tjenestemændenes Favør, er

Dommere og Politimestre, dels ved Forhøjelsen af Lønsatserne dels ved ydelsen af ikke ubetydelige Bestillingstillæg. Noget lignende gælder de militære Tjenestemænd, navnlig Officiantgruppen. Dernæst skal jeg nævne, at der for Sygeplejerskernes Vedkommende er foreslaaet meget betydelige Forbedringer i hidtidige Lønninger. Noget lignende gælder i øvrigt ogsaa Statens Kontorpersonale, navnlig derved at der er oprettet et meget betydeligt Antal Avancementsstillinger for de kvalificerede Kontorfolk.

De største af de Grupper, der hidtil har staaet uden for de egentlige Tjenestemandsstillinger, men som efter Kommissionens Forslag nu skulde gaa over i pensionsberettigende Ansættelse, er Dommer- og Politimesterkontorenes Kontorpersonale samt Arbejderne ved Toldboden. Begge disse Grupperes Lønningsforhold har dog hidtil nogenlunde ligget paa Linie med Tjenestemændenes, men deres Pensionsforhold vil ved den foreslaaede Ændring helt komme paa Linie med de for Statstjenestemændene gældende.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Tjenestemandslovens 3die Del, der omhandler de saakaldte særlige Ydelser, det vil sige de Refusioner, som Staten yder Tjenestemændene for Udgifter, de skønnes at have været nødt til at afholde som Følge af Forflyttelse, Fraværelse fra Hjemstedet etc., har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Dels er disse Spørgsmaal af udpræget teknisk Art, og dels har Kommissionen ikke stillet mange Ændringsforslag til de hidtidige Bestemmelser. Dette sidste skyldes bl. a., at disse Ydelser, hvis Sats i øvrigt fastsættes ved et Regulativ efter Forhandling mellem Administrationen og Tjenestemandrepræsentanter og efter Bevilling paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven, under hele Dyrtidsperioden er blevet revideret med korte Mellemløb og utvivlsomt i alt væsentligt maa betragtes som værende à jour-ført. Jeg kan derfor indskrænke mig til at omtale et Par af Bestemmelserne.

I Tjenestemandslovens § 811 er der hjemlet Udbetaling af Natpenge, som efter de hidtil gældende Regler ydes for denne særlige Tjeneste inden for Tiden Kl. 22—6. Motiveringen for denne særlige Ydelse er dels den, at man vil betale et Tillæg for Nattjeneste, fordi den anses for særlig anstrengende og ubehagelig, dels at saadan Tjeneste ogsaa paafører Tjenestemanden visse særlige Udgifter. Fra Organisationernes Side er der fremsat Ønske om en væsentlig Udvidelse af Tidsrummet. Der er op-